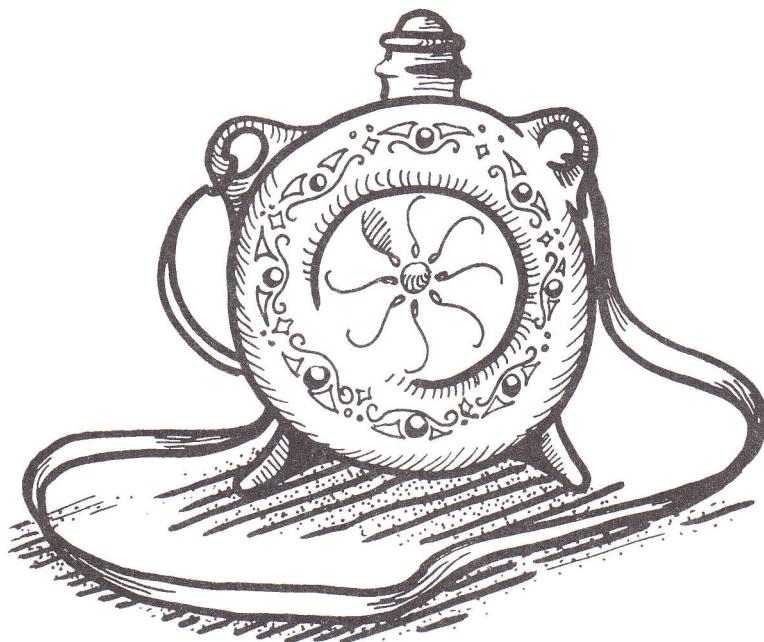

Comodra străbunilor

folclor românesc

Responsabil pentru oameni și cărți

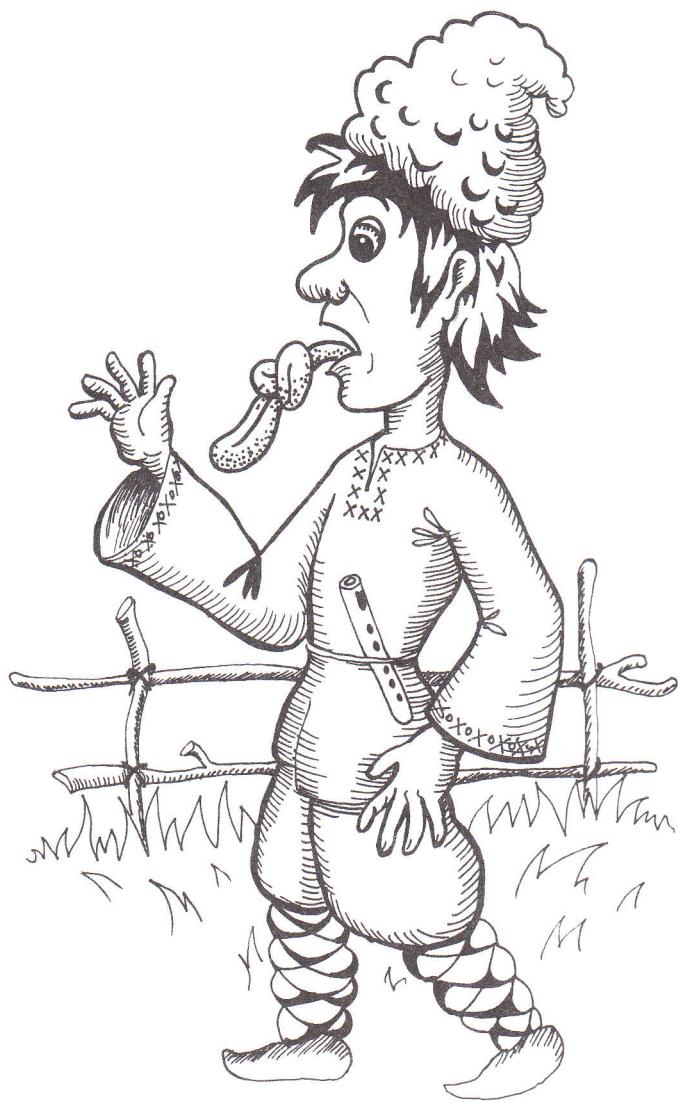
CUPRINS

Frământări de limbă.....	3
Numărători hazlii.....	12
Cântece de leagăn.....	24
Jocuri și poezii pentru cei mici.....	41
Basme bătrânești.....	50
Invocarea fenomenelor naturii și a aștrilor cerești....	58
Adresări către vietățile Pământului.....	64
Poezii despre plante.....	88
Poezii umoristice.....	94
Ghicitori.....	115

F

rământări de limbă

T ămplarul

În tâmplăria unui tâmplar s-a întâmplat o întâmplare.
Alt tâmplar, care din întâmplare auzise de întâmplarea
întâmplată tâmplarului, s-a dus să vadă ce i s-a întâmplat
tâmplarului în tâmplărie și din întâmplare s-a lovit cu
tâmpla de tâmpla tâmplarului.

S-a întâmplat o întâmplare pe strada tâmplarilor.
Tâmplarul tâmplăriei a tâmplărit-o din întâmplare pe
tâmplăreasă drept în tâmplă.

Cărăușul

Cărăușul căra cărtile căturarului cu carul.

Polobocarul

Polobocarul a polobocărit polobocăreasa; polobo-
căreasa nu putea să polobocărească polobocarul.

Papucarul

Papucarul papucărește papucii papucăresei; papu-
căreasa nu papucărește papucii papucarului.

La casa ciutoreanului

La casa ciutoreanului din Ciuturești este o ciutură
cioturasă.

M-am gospodărit

M-am gospodărit și vreau să mă dezgospodăresc.

Am făcut o bogdaproste

Am făcut o bogdaproste și vreau s-o dezbgaprostesc.

Tot am zis

Tot am zis ș-am zis c-oi zice,
Dar de zis eu n-am mai zis
Nici n-am zis, nici n-oi mai zice,
C-am să zic c-am zis c-oi zice.

Zice ăsta către cela,
C-am zis eu c-am zis c-oi zice.
Eu n-am zis c-am zis c-oi zice,
Când oi zice, tot oi zice,
C-am zis eu c-am zis c-oi zice.

Stan stă-n castan

Stan stă-n castan ca stanca.

Titiridvă, tidvă

Titiridvă, tidvă; nu-i greu a zice titiridvă tidvă, da-i
mai greu a destitiridvi titiridvătura titiridvei tidvei.

Toată lumea are nare

Toată lumea are nare,
Numai Nare n-are nare.

Pruteanul

Pruteanul poartă port purtat prin părțile Prutului.

Un căscat cu cască

Un căscat cu cască cască lângă cascădă.

Un moș cu un coș

Un moș cu un coș
În coș – un cocoș,
Moșul cu coșul,
Coșul cu cocoșul.

Am un bou breaz

Am un bou breaz, bârlobreaz din vacile Bârlobrezeanului; nu-i nevoie a zice bou breaz, bârlobreaz din vacile Bârlobrezeanului, dar îi nevoie de a dezbrezi brezătura boului breaz, bârlobreaz din vacile Bârlobrezeanului.

Iapă albă

Iapă albă, ceapă albă.

Capra

Capra calcă-n piatră,
Piatra crapă-n patru;
Crape capul caprei-n patru,
Cum în patru crapă piatra.

Capra neagră-n piatră calcă,
Piatra-n patru bucăți crapă;
Aşa să crape capul caprei,
Cum a crăpat piatra-n patru.

Capra sare piatra,
Piatra crapă-n patru.
Dac-ar crăpa capul caprei,
Cum a crăpat piatra-n patru.

Basme bătrânești

Povestea cocoșului

Trăia un moș
Ș-avea un cocoș,
Ai, ce mai cocoș
Cum cânta la moș!
Ia, cântă, cocoșule!
Și era o vulpe
Și-a mâncat cocoșul,
Ai, ce mai cocoș,
Cum cânta la moș!
Și era un câine,
Și-a mâncat vulpea,
Vulpea – pe cocoș.
Ai, ce mai cocoș,
Cum cânta la moș!
Și era un lup,
Ce mâncase câinele,
Câinele – pe vulpe,
Vulpea – pe cocoș,
Ai, ce mai cocoș,
Cum cânta la moș!
Și era un urs,
Ș-a mâncat lupul,
Ce mâncase câinele,
Câinele – pe vulpe,
Vulpea – pe cocoș,
Ai, ce mai cocoș,
Cum cântă la moș!
Și era un par,

Şi-a ucis ursul,
Ce-a mâncat pe lup,
Lupul – pe câine,
Câine – pe vulpe,
Vulpea – pe cocoş,
Ai, ce mai cocoş,
Cum cânta la moş!
Şi era un foc,
Şi-a ars parul,
Care a uci ursul,
Ce mâncase lupul,
Lupul – pe câine,
Câinele – pe vulpe,
Vulpea – pe cocoş,
Ai, ce mai cocoş,
Cum cânta la moş!
Şi-a venit o ploaie,
Şi-a potolit focul,
Care arse parul,
Ce ucise ursul,
Ursul – pe luăp,
Lupul – pe câine,
Câinele – pe vulpe,
Vulpea – pe cocoş,
Ai, ce mai cocoş,
Cum cânta la moş!
Şi era un vânt,
Şi-a uscat ploaia,
Ploaia stinse focul,
Focul arse parul,
Ce ucise ursul,
Ursul – pe lup,

Lupul – pe câine,
Câinele – pe vulpe,
Vulpea – pe cocoș,
Ai ce mai cocoș!
Cum cântă la moș!
Ia cântă, cocoșule,
Haide joacă, moșule!

Alunul

În codru creștea un alun. Toamna, pe când se coceau alunele, a venit o veveriță, a strâns toate alunele lângă tulpină și a făcut un hambar. Alunul i-a spus:

– Lasă, veverițo, măcar o alună de sămânță, să crească la anul o tufă Tânără.

– Ba n-o să-ți las, că vine iarna cu viscole, cu geruri și o să mor de foame.

Veverița s-a așezat lângă hambar și mâncă alune:

Alunul se uita,
Creanga-și legăna,
Frunza-și scutura.

Din codru, din tufiș, a venit o vulpe și a mâncat-o pe veverița de la hambarul de alune.

Alunul se uita,
Creanga-și legăna,
Frunza-și scutura.

Dintre copaci s-a repezit un câine și a mâncat-o pe vulpe, cum a mâncat-o și ea pe veveriță și veverița pe alune.

Alunul se uita,
Creanga-și legăna,
Frunza-și scutura.

Neștiut și nevăzut a venit un lup și l-a mâncat pe